

SFS 1987: 518

Utkom från trycket
den 18 juni 1987

Lag med instruktion för riksdagens revisorer;

utfärdad den 4 juni 1987.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § I anslutning till 12 kap. 7 § första stycket regeringsformen meddelas i denna lag föreskrifter för riksdagens revisorer.

Uppgifter

2 § Riksdagens revisorer har till uppgift att på riksdagens vägnar granska den statliga verksamheten. Granskningen får också omfatta sådan verksamhet som staten bedriver i form av aktiebolag eller stiftelse, om verksamheten är reglerad i lag eller någon annan författning eller om staten som ägare eller genom tillskott av statliga anslagsmedel eller genom avtal eller på något annat sätt har ett bestämmande inflytande över verksamheten.

Har statsmedel tagits emot som bistånd till en viss verksamhet, får revisorerna granska hur dessa medel används, i den mån redovisningsskyldighet för medlen föreligger gentemot staten eller särskilda föreskrifter har meddelats om medlens användning. Vid sådan granskning skall revisorerna beakta de särskilda betingelser som kan gälla för verksamheten.

Den administrativa praxis som tillämpas vid regeringsarbetet är undantagen från revisorernas granskning.

Riksdagen kan besluta om särskilda uppgifter för revisorerna eller föreskriva att en viss verksamhet skall vara undantagen från revisorernas granskning.

3 § Revisorernas granskning skall främst ta sikte på förhållanden med anknytning till statens budget men får också avse en bedömning av de statliga insatserna i allmänhet. Huvudintresset skall knytas till de resultat i stort som har uppnåtts inom olika verksamhetsområden.

I enlighet med första stycket skall revisorerna framför allt beakta frågor som är av mera väsentlig betydelse för den statsfinansiella och förvaltningsekonomiska utvecklingen eller som berör grunderna för det administrativa arbetets organisation och funktioner.

Revisorerna har rätt att uttala sig om behovet och angelägenheten av olika statliga åtaganden.

4 § Revisorerna skall påtala förhållanden som de anser otillfredsställande samt verka för att en god hushållning iakttas med statens medel och att statens tillgångar utnyttjas efter rationella grunder. De skall därvid fästa uppmärksamheten på möjligheter att öka statens inkomster, att spara på statens utgifter och att effektivisera det statliga förvaltningsarbetet.

Syftet med granskningen skall vara att främja en sådan utveckling att staten av sina insatser på skilda områden får det utbyte som med hänsyn till både kostnader och allmänna samhällsintressen är rimligt.

Organisation

5 § I riksdagsordningen finns föreskrifter om antalet revisorer och om val av revisorer, suppleanter, ordförande och vice ordförande.

För revisorerna skall det finnas såväl en förste som en andre vice ordförande.

6 § Revisorerna kallas till sammanträde av talmannen så snart val av revisorerna har förrättats. Därefter sammanträder de på tider som de själva bestämmer.

7 § Om både ordföranden och de bägge vice ordförandena har förhinder, förs ordet vid sammanträdena av den av de närvarande revisorerna som har varit ledamot av riksdagen längst tid. Om två eller flera har tillhört riksdagen lika länge, har den äldste av dem företräde.

8 § Ärendena skall beredas på tre avdelningar. Varje avdelning består av fyra revisorer och fyra suppleanter.

Ordföranden och vice ordförandena skall vara ordförande på var sin avdelning. Om avdelningarnas sammansättning i övrigt beslutar revisorerna.

9 § För den löpande utredningsverksamheten skall det finnas ett av revisorerna inrättat kansli.

Hos revisorerna skall det finnas ett arbetsutskott, som består av ordföranden, tre andra revisorer och kanslichefen.

Ärendenas handläggning

10 § Till grund för arbetet hos revisorerna skall det ligga en granskningsplan över de ärenden som närmare skall undersökas.

Granskningsplanen fastställs årligen av revisorerna, som också får besluta om granskning av ärenden som inte är upptagna på planen.

När granskningsplanen upprättas och när det i övrigt finns skäl till det, skall revisorerna samråda med riksdagens utskott om granskningsverksamheten.

11 § I lagen (1974: 585) om skyldighet att tillhandahålla riksdagens revisorer vissa handlingar m. m. finns föreskrifter om revisorernas befogenhet att fordra in de handlingar och övriga upplysningar som de behöver för sin granskning.

12 § Så snart granskningen av ett ärende är avslutad, skall revisorerna besluta i ärendet.

Före beslutet skall revisorerna dock inhämta yttrande av den som har berörts av granskningen eller har speciell sakkunskap i den behandlade frågan, om inte detta av någon särskild anledning är onödigt. Sådana yttranden skall inhämtas i den omfattning som revisorerna anser lämplig med hänsyn till ärendets allsidiga bedömning.

13 § Varje förslag som väcks av en avdelning skall föredras till avgörande i plenum.

14 § Ärendena avgörs efter föredragning i den ordning som revisorerna bestämmer.

Om skiljaktiga meningar uppstår och omröstning begärs, skall revisorerna avge sina röster och dessa antecknas i protokollet.

Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

Varje revisor kan reservera sig mot ett beslut genom att låta anteckna avvikande mening i protokollet.

15 § Revisorerna skall hos riksdagen göra de framställningar som de finner befogade med anledning av vad som har uppmärksamrats vid granskningen.

16 § Revisorerna skall senast den 15 oktober varje år lämna riksdagen en berättelse över sin verksamhet. Berättelsen skall avse tiden den 1 juli – den 30 juni.

17 § Revisorerna fastställer i en arbetsordning de föreskrifter om ärendenas handläggning och om personalens åligganden som behövs utöver denna instruktion.

18 § I arbetsordningen eller i särskilda beslut får revisorerna uppdra åt arbetsutskottet, kanslichefen eller någon annan tjänsteman vid kansliet att avgöra administrativa ärenden eller grupper av ärenden som inte är sådana att de bör prövas av revisorerna.

Ersättningar

19 § Särskilda föreskrifter finns om arvoden till revisorerna och suppleanterna.

Under de resor och förrättningar som revisorerna och suppleanterna företar för sitt uppdrag skall de ha ersättning enligt ersättningsstadgan (1971: 1197) för riksdagens ledamöter och tillämpningsföreskrifterna till denna.

När ersättningen skall beräknas enligt de regler som enligt kollektivavtal gäller för statsjänstemän i allmänhet eller enligt utlandsresereglementet (1953: 666), skall riksdagens hus i Stockholm anses som tjänsteställe under den tid då riksmöte pågår. Under andra tider skall bostaden i hemorten anses som tjänsteställe.

Överklagande

20 § I besvärstadgan (RFS 1970: 3) för riksdagen och dess verk finns föreskrifter om överklagande av revisorernas beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1987, då lagen (RFS 1975: 9) med instruktion för riksdagens revisorer² skall upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

STEN WICKBOM
(Justitiedepartementet)

² Kungjord även i SFS 1974: 1036.

